

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΝ γιουχάισμα τὸ ὁποῖον ὑπεδέχθη τὴν περὶ στρατολογίας ἐπερώριον τοῦ κ. Μπούσιου εἶναι ἐνθαυρντικὸν διὰ τὸ μέλλον, ἀφοῦ ἠρξίσαμεν νὰ μιμούμεθα τὴν Ἀγγλικὴν κοινοβουλευτικὴν μέθοδον. Ἀλλὰ προκειμένου περὶ τῆς Ἀγγλικῆς βουλῆς, ἡ ὁποία λέγεται «*χάουζ*» μποροῦν νὰ ἀντιχοῦν ἐκεῖ «*χα(ου)ζομάρες*». Εἰς τὴν ἰδικὴν μας ὁμῶς πῶς θὰ δικαιολογηθοῦν;

ΜΕΤ' εὐχαριστήσεως ἠκούσαμεν ὅτι πρόκειται νὰ ἐρευνηθοῦν τὰ βάθη τοῦ πλινθίου τῆς πόλεως μας ἀνακαλυφθέντος πρὸ ἡμερῶν ἀρχαίου ὑπογείου δώματος. Εἴμεθα ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι τὰ βάθη τοῦ ἱστορικοῦ τούτου δώματος θὰ κρύπτουν πολλὰ ἀρχαιολογικὰ κειμήλια, ὁρισμένως δὲ μεταξὺ αὐτῶν θὰ εἶναι τὸ περὶ ἐκκλησιῶν νομοσχέδιον, τὸ περὶ στρατολογίας, τὰ ἐξ Ἀθηνῶν τηλεγραφήματα νεοφανοῦς δυναδέλδου, αἱ περὶ ἀναγεννήσεως ἰδέαι τῶν ἐπισήμων καὶ τὰ μυτῶα τῆς γεννήσεως πολλῶν στρατευσίμων !..

ἌΛΛΟ πάλιν σχετικὸν μετὰ τὴν στρατολογίαν ἀγγέλλεται ἐκ Σιατίστικης : Οἱ στρατεύσιμοι τῆς πόλεως ταύτης μετέβησαν εἰς Λειψίστην διὰ νὰ καταγραφοῦν καὶ μόλις εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, ἔψαλαν τὸν ὕμνον τοῦ Χουσιέτ. Ἐμειναν ἐκεῖ ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν, ἀλλ' οὔτε κατεγράφησαν, οὔτε ἔφαγον, διότι ἡ στρατολογικὴ ἐπιτροπὴ ἀκούσασα τὰ ἄσματα ἐνόμισεν ὅτι εἶναι Ἰταλικὸς μελοδραματικὸς Θί-

σος καὶ ὀρθῶς ἐσκέφθη ὅτι πρέπει νὰ μείνουν νηστικοί !

Ἡ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ἐβεβαίωσε τὸν Πατριάρχην ὅτι οἱ χριστιανοὶ στρατεύσιμοι θὰ ἐκτελοῦν ὅλα τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα, ἐξ αἰτίας μάλιστα τοῦ παθήματος τῶν Σιατιστέων στρατευσίμων, ἢ ἐξῆς προσερχῆ θὰ ἐπαναλαμβάνεται τρις τῆς ἡμέρας :

«*Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον κ. τ. λ.*» Ἀμήν !

ΕΙΔΟΠΟΙΟΥΜΕΝ τὸ δεβαστὸν κοινὸν τῆς πόλεως μας ὅτι σήμερον τελευταία Κυριακὴ τῶν Ἀπόκρεω θέλει ψαλῆ λειτουργία ἐν τῇ... Ἐγνατία ὁδῷ.

Ἔθεν παρακαλοῦνται πάντες οἱ φιλακόλουθοι καὶ φιλέορτοι νὰ παραστώσι.

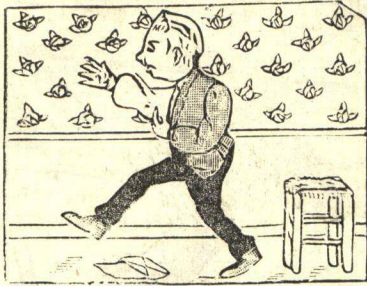
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ Ν ΞΕΝΟΦΩΝΤΙΑΔΗΣ

Σημ. Σ. Β. Ἀπαγορεύονται ἀσθηρῶς εἰς τὸν χαρτοπόλεμον τὰ φασόλια, τὰ μπιζέλια, τὰ ρεβίθια, ἢ φακές, τὰ κουνιά, ἢ πατάτες, τὰ σκόρδα, τὰ κρομμύδια, τὰ πράσα, τὰ κουνουπίδια, τὰ δεματάμα τῶν σπανακιῶν καὶ τῶν μαρουλιῶν, τὰ λεμόνια, τὰ πορτοκάλια καὶ τὰ μανταρίνια ὡς ἀποτελοῦντα τὴν μοναδικὴν τροφήν τοῦ κ. Πλάτωνος Δρακούλη καὶ τῆς ἐν Θεσ/νίκῃ παρέας του.

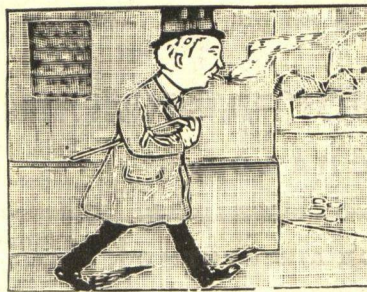
ΤΕΙΝΑΙ πάλιν αὐτὸ τὸ κάζο, ποῦ ἔπαθε τὸ ἀτυμόπλοιον, ποῦ μετέφερεν ἐδῶ τοὺς στρατευσίμους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ; Δὲν πρόφθασε νὰ ἀνακρούσῃ πρῦμαν καὶ... προσέκρουσε. Μήπως πρόκειται περὶ οἰωνοῦ ὅτι ἡ στρατολογία θὰ προσκρούῃ διαρκῶς εἰς δυσχερείας ;

Ο ΑΚΑΡΝΑΝ

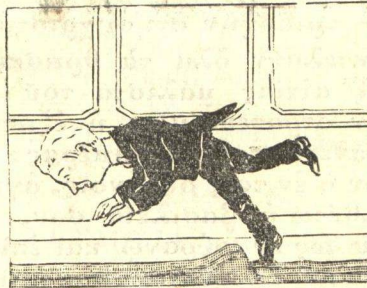
ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

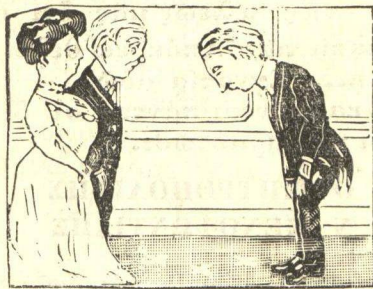
1.— 'Ο Θανασάκης εἶνε μέσα στὴς χαρὲς του. Τὸν προσεκίλεσαν στὴν χοροεσπερίδα, ποὺ μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀποκρηῆς ἔδιδεν ἡ ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια τοῦ Χατζημανώλογλου. Ἦτο ἡ πρώτη φορά, ποὺ ὁ Θανασάκης μας θὰ ἔμπαινε στὸ μεγάλο κόσμον, καὶ φαντασθῆτε, πειά! Τόση ἦτο ἡ ψυχικὴ του εὐχαριότητα, ὥστε ἤρχισε νὰ χορεύῃ μόνος του σὰν τρελλός.

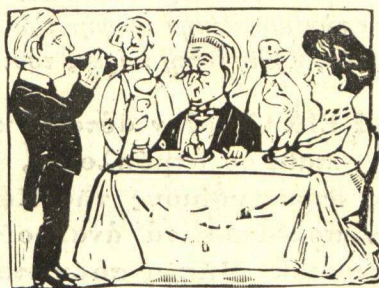
2.— 'Όταν νύκτωρ, ὁ Θανασάκης μας ἔκαμε τὸ λουσό του, φόρεσε τὸ μοναδικὸ καὶ ἀφόρετο ἀκόμη φράκο του, λεβαντιάστηκε, πουδραρίστηκε, ἄναψε ἓνα μυρωδάτο ποῦρο καὶ μετὰ συγκίνησι πήρε τὸ δρόμο ἴσα γιὰ τὸ σπίτι τῶν Χατζημανώλογλου. Μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νυκτὸς τὸ στακτὶ του ἐπανωφῶρι ἔκαμνε τὴν ὀραιότερη φιγούρα.

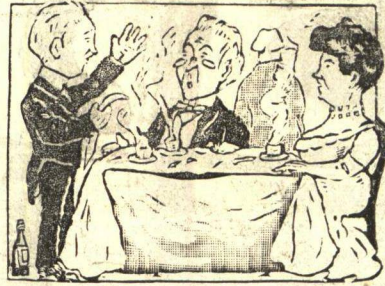
3.— Ἡ εἰσόδός του εἰς τὴν αἴθουσαν ἐνεποίησε μεγίστην αἰσθησίν διότι σκοντάφας στὸ ταπέτο ἐφωτογραφήθη φαρδύς—πλατύς στὸ πάτωμα πρὸς ἀπειρὸν θυμηδιῶν τῶν λοιπῶν προσκεκλημένων.

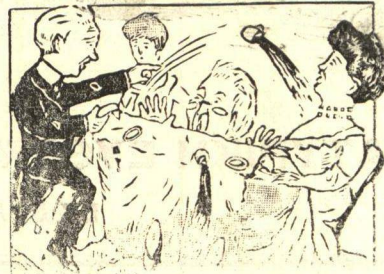
4.— 'Όταν συνῆλθεν ὀλίγον ἀπὸ τὴν ταραχὴν του ὁ Θανασάκης ὑπέβαλε τὰ βαθύτατα σέβη του εἰς τὴν κυρίαν καὶ τὸν κύριον Χατζημανώλογλου. Οἱ οἰκοδεσποταὶ μετὰ μεγίστης εὐγενείας προσκαλοῦν τὸν Θανασάκην νὰ πῆρῃ ἓνα τσάι μαζί τους.

5.— Χωρὶς πολλὰ παρακάλια ὁ Θανασάκης δέχεται καὶ ἐπειδὴ ἀγαπᾷ νὰ τὸ τσοῦξῃ λιγάκι ἀρπάζει τὸ μπουκάλι μετὰ τὸ κονιάκ καὶ τὸ πίνει μονορροῦφι. Ἡ κατάπληξις τῶν οἰκοδεσποτῶν δὲν περιγράφεται.

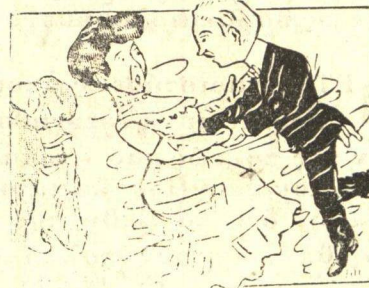
6.— «'Α! μὴ σὰς μέλλει — φωνάζει τότε ὁ Θανασάκης — τὸ ἔχω συνήθειο.» Καὶ ἐπειδὴ τὸ κονιάκ δὲν ἤρχισε νὰ κίνη τὴν ἐνεργεία του, ὁ Θανασάκης ἤρχισε νὰ ἀπαγγέλλῃ μονολόγους, τοὺς ὁποίους συνέθεσεν ἐπίτηδες διὰ τὴν ἀξιωματιμῶνευτον ἐσπερίδα.

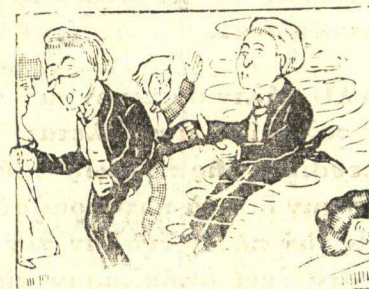
7.— Κατενχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν του καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ ἐνθουσιασμοῦ ὁ Θανασάκης ἀναποδογυρίζει τὸ τραπέζι καὶ στέλνει ἓνα φιλιτζάνι τσάι στὰ μούτρα τῆς κυρίας Χατζημανώλογλου, ἐν ᾧ ὁ κύριος Χατζημανώλογλου χάνεται κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι.

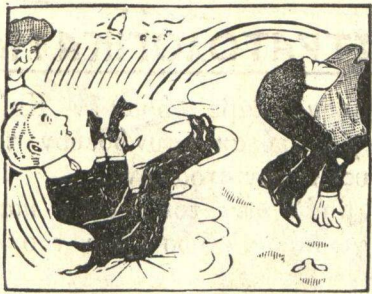
8.— Εἶνε περιττὸν νὰ σὰς πῶ ὅτι ὁ κ. Χατζημανώλογλου δὲν εἶνε καθόλου ἐνθουσιασμένος μετὰ τὸν προσκεκλημένον του. Ἐν τούτοις τὰ πράγματα διορθῶνται καὶ ἔτσι ὁ Θανασάκης ἀρπάζει τὴν κυρίαν Χατζημανώλογλου καὶ ἀρχίζει νὰ χορεύῃ μαζί της ἓνα ἱλιγγιώδες βάλς.

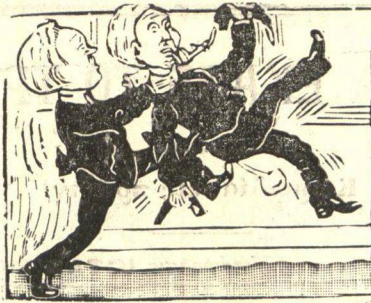
9.— Μεθυσμένος ἀπὸ τὸν χορὸν ὁ Θανασάκης γυρνᾷ, γυρνᾷ, γυρνᾷ. Μετὰ τὴν φόρα ποὺ εἶχε πάρει δὲν μποροῦσε πειά νὰ κρατηθῇ καὶ μετ' ὀλίγον στέλνει τὴν ντάμα του νὰ ξαπλωθῇ στὸ πάτωμα μετὰ ὅλο τὸ βᾶρος.

10.— Ἡ κυρία Χατζημανώλογλου ἐλειποθύμησεν. Ὁ Θανασάκης ὅμως ἐξακολουθεῖ νὰ στριφογυρίζει σὰν σβούρα καὶ ἐπὶ τὸ τέλος γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ σταθῇ πιάνεται ἀπὸ τὴν οὐρὰ τοῦ φράκου τοῦ κ. Χατζημανώλογλου καὶ προσπαθεῖ νὰ κρατηθῇ.

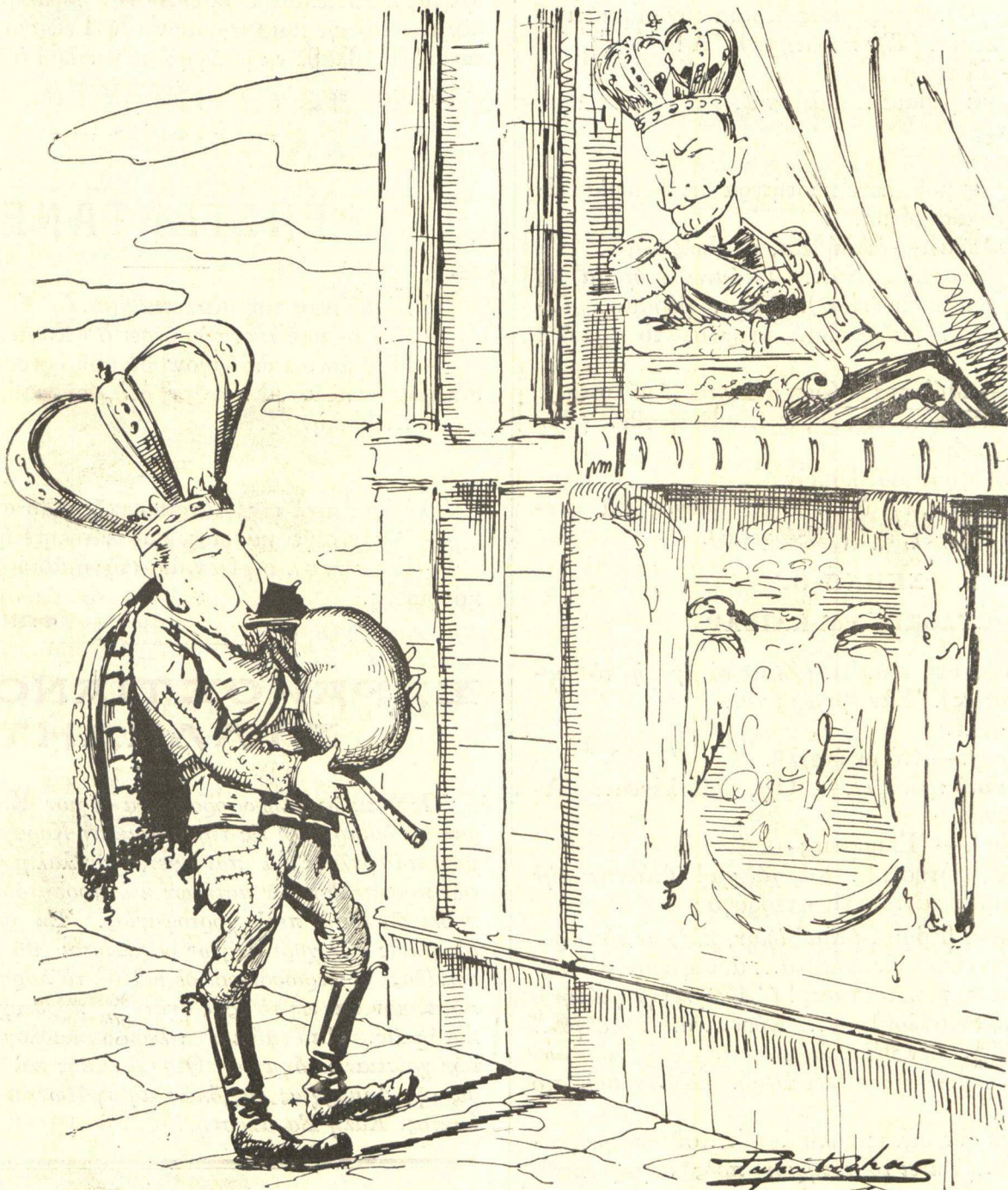
11.— 'Ο κύριος Χατζημανώλογλου προσπαθεί νά μή πέση. 'Αλλά εις τήν προσπάθειάν του αὐτήν χάνει τήν οὐρά τῆς χελιδόνος του καί ἔτσι ὁ ἓνας ἀπ' ἐδῶ καί ὁ ἄλλος ἀπ' ἐκεῖ δοκίμασαν ἄλλη μιὰ φορὰ ἂν τὸ πάτωμα ἦτο στερεόν.

12.— Τότε ὁμοῦς ὁ κύριος Χατζημανώλογλου φουρκίστηκε στά σωστά του. 'Αρπάζει λοιπὸν τὸν καλὸν σου Θανασάκη καί τοῦ μετρᾷ παρά μίαν τεσσαράκοντα στή ράχη, ἐνῶ συγχρόνως μὲ τὸ δεξιὸν τοῦ πόδι τοῦ χάιδευε ὄχι καί πολὺ ἀπαλὰ κάποιο μέρος τοῦ σώματος ποῦ εἶνε ὄλο κρέας. Καί κατόπιν τὸν πέταξε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι.
Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ πρώτη εἰσοδος τοῦ Θανασάκη εἰς τὸν μεγάλον κόσμον. Νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτέ τὴν ἀξιομνημόνευτον αὐτὴν ἐσπέραν.

Ο ΜΙΜΟΣ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΦΕΡΔΙΝΑΝΔΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΑΝ

'Ο Τσάρος πρὸς τὸν Φερδινάνδον:
— Μὲ τὰ σφοδρὰ πολεμικὰ κομμάτια ποῦ παίζετε μιά μέρα φοβοῦμαι μή σπάσητε τὴν γκάιδαν σας.

Τσάρ Μπουλγαριστὰν κροληνά:
Μποῦ σιδετλή μουχαρεμπέ χαβαλαρινὶ τσιαλά-τσιαλά μπιὸ γκιὸν γκάιδανίζιν πατλαγατζιαγηρτὰν κορκήροουμ.

(Ἐκ τοῦ «Καλέμ».)

Η ΛΙΖΑ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Κωμωδία εις πράξιν

Μετάφρασις ΙΩΤΑΣ ΜΟΝΑΧΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΣΚΗΝΗ Θ.

ΟΙ ΛΥΤΟΙ καὶ Μαριγώ

Μ. — Τὸ πρόγευμα εἶνε ἔτοιμον. (Τοποθετεῖ τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τραπέζιου).

Κ. (Προσπιπθεὶ νὰ ἀπαλλαγῇ). — ὦ! Εὐδοξία ... ἡ ὑπηρετρία ...

Ε. — Καὶ τί μ' αὐτὸ ... δὲν εἶμαι γυναικῶ σου; (Πρὸς τὴν Μαριγώ). Δὲν ξέχασες βέβαια τὴν σαμπάνια;

Μ. — Ὁχι, κυρία. (Τὴν παρατηρεῖ). Ἄ!

Κ. καὶ Ε. — Τί τρέχει;

Μ. — Ἄ!.. μὰ βέβαια... καλέ, ναί.

Κ. — Ναί, τί;

Ε. — Τί, ναί;

Ε. — Ὁ κύριος μοῦ ἔλεγε προτύτερα ὅτι ἡ κυρία εἶχε (μὲ τόνον). ὦραϊα μάτια!

Ε. (Κολακευθεῖσα). — Ἀλήθεια, τὸ εἶπες αὐτό;

Κ. (Τεταραγμένος). — Ναί... (Κάμνει νεύματα εἰς τὴν Μαριγώ, ἢ ὅποια δὲν ἐννοεῖ). Οὐμ... βέβαια... ἀλλὰ κάμε γλήγορα... βιαζόμεθα... στῶσε τὸ τραπέζι καὶ ἀφῆσέ μας.

Μ. (Γελᾷ). — Μάλιστα, κύριε, μάλιστα... μάλιστα... νοιώθω ἐγώ, νοιώθω... Ἐχ, ἔχ, ἔχ!.. Βιάζεσθε. (Τὸν κτυπᾷ μὲ τὴν ἀγκῶνα).

Κ. — Κάθησε φρόνημα, λοιπόν!

Μ. (Γελᾷ). — Ἐχ, ἔχ, ἔχ!.. Μείνε ἡσυχος· θὰ κτυπῶ τὴν πόρτα... Ἐ, ἔχ, ἔχ! (Ἐξέρχεται).

ΣΚΗΝΗ Θ.

ΕΥΔΟΞΙΑ καὶ ΚΑΙΣΑΡ

Κ. — Γλήγορα στὸ τραπέζι. (Ζητεῖ νὰ βγάλῃ τὸ καπέλλο τῆς Εὐδοξίας). Ἐὰν ἔβγαζες τὸ...

Ε. — Ὁχι, καλέ.

Κ. (Ἐπιμένει). — Θὰ σὲ ἐνοχλῇ.

Ε. (Κάθεται στὸ τραπέζι). — Ὁχι, σοῦ λέγω... Ἄνοιξε τὴ σαμπάνια.

Κ. (Διστάζων). — Ἐπιμένεις;

Ε. — Ὁραία ἐρώτησις!.. Χά, χά, χά! (Κόπτει τὴν ὄρνιθα). Προτιμᾷς πάντοτε τὴ φτερούγα;

Κ. — Πάντοτε, βέβαια. (Κατ' ἰδίαν, βλέπων τὸ ὥρολόγιον). Ἀκόμη εἰκοσιπέντε λεπτά... ἀδιάφορον, τί κατάστασις, Θεέ μου, τί κατάστασις! (Ἀνοίγει τὴν φιάλην).

Ε. (Τεῖνει τὸ κόπελλον). — ... Χύσε... σιγά - σιγά... γιαβᾶς - γιαβᾶς... δὲν θέλω ἀφρό.

Κ. (Κατ' ἰδίαν). — Δὲν θέλει ἀφρό. (Χύνει καὶ στὸ ποτήριόν του).

Ε. — Καὶ σὺ δὲν θέλεις πολὺ ἀφρό... οὔτε τώρα, καθὼς καὶ ἄλλοτε. (Τεῖνει τὸ ποτήριον πρὸς σύγκρουσιν). Γειά σου!

Κ. — Γειά σου!

Ε. — Ζήτω ὁ ἔρωσ! (Πίνει).

Κ. — Ζή... (Ἀφίνει τὸ ποτήριόν του καὶ ζητεῖ νὰ βγάλῃ τὸ καπέλλο τῆς Εὐδοξίας). Πές ὅ, τι θέλεις, ἀλλὰ τὸ καπέλλο σὲ ἐνοχλεῖ.

Ε. (Ἐπιμένει). — Μά, ὄχι, Δὲν μοῦ λές, Καίσαρ, τί σ' ἐνθυμίζει τὸ πρόγευμα αὐτό;

ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΣ

Ἡ κατωτέρω σκηνὴ ἔλαβε χώραν ἐν Καβάλλα, καθ' ἣν στιγμὴν τρεῖς χωροφύλακες συνώδευον τοὺς ἐκ Θάσου στρατευσίμους εἰς τὸν στρατῶνα.

— Ὅρε Γιῶρ, βράδ' φέγ' τοῦ καὶ τ' καπτὰν Γιάνν. τραβᾶτε σεῖς κι' γὼ πάω νὰ δώσω τοῦ τρουβαδέλλι γιὰ τοῦ γουργιά.

Καὶ χωρὶς νὰ ζητήσῃ ἄδειαν ἀπὸ τὸν χωροφύλακα, ἀποχωρίζεται τῶν ἄλλων καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν προκυμαίαν, ὁπότε ὁ χωροφύλαξ τὸν καλεῖ ἐπιτικτικῶς:

— Ἀσκέρ! νέρεγιε;

— Ὅρε πάω νὰ δώσω τοῦ τρουβαδέλλι τ' καπτὰν Γιάνν.

— Τουρμαπαδέλ, μουρμαπαδέλ, σίμντιλκ κάλμαντι. Ἄοτικ ἀσκέρσιν. Γιουροῦ Κησλαιά ...

Καὶ ὁ στρατεύσιμος ἐννοήσας μόνον τὸν τόνον καὶ ὄχι τὰς λέξεις, ἐπιστρέφει ξύων τὴν κεφαλὴν του ἐκεῖ ποῦ δὲν τὸν ἔτρωγε καὶ διερωτῶν τὸν Γεῶργόν του: "Ἐλα τώρα! Τί ἔβλαβε νὰ μ' ἀφήκ' νὰ στείλῃ τοῦ τρουβαδέλλι;

Καβάλλα

ΣΠΑΝΟΣ

ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ

Ὁ λόγος περὶ τοῦ «Σαντεκλέρ».

— Καὶ δέ μοῦ λές, σ' ἀρέσει ὁ «Σαντεκλέρ»;

— Μοῦ ἀρέσει ὡς ἔργον· θὰ μοῦ ἤρθεσιν ὅμως περισσότερο ὡς ψητὸ μὲ πατάτες στὸ φούρνο!

— ... Καλὴν ὄρεξι!

Ὁ λόγος περὶ τῆς Πατριαρχικῆς κρίσεως:

— Ὡστε λέγει κάποιος, σοῦ κατέληξε ἡ κοινολογία;

— Εἰς κενὸν οὐρανὸν ἀπαντᾷ ὁ ἀδιόρθωτος καλαμποριστής.

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΣΑΡΑΚΟΣΤΙΑΝΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Ὡς θεικῶς πληροφοροῦμεθα αὐριον Καθαρὰν Δευτέραν θὰ διαπορευθῇ εἰς τὴν συνοικίαν Καραγάτσια πάνδημον, πάμφυλον καὶ παντογενὲς συλλαλητήριον ἐναντίον τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ προπατόρων τῶν Δρακουλικῶν ἰδεῶν περὶ χορτοφαγίας. Ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὰς σκιὰς τῶν χορτοφάγων οἱ πλείστοι θὰ φέρουν προσωπίδας, οἱ περισσότεροι δὲ καὶ θὰ τὸ παρασοῦξουν. Ἀπὸ αὐριον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς νησιεῖα, προσευχὴ καὶ κρασοκατάνυξις. Ἀπὸ αὐριον πλέον δικαιολογεῖται ἀπέναντι τῶν χριστιανῶν δημοτῶν Θεσσαλονίκης καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Δημοκρατίας μας, ὅπως μὴ σφάζονται ὄρνιθα τοῦ γάλακτος. Καλὴ Σαρακοστή.

Κ. — Διάβολε! Μ' ἐνθυμίζει... φυσικά...

Ε. (Χύνει καὶ εἰς τὰ δύο ποτήρια). — Γειά σου.

Κ. — Γειά σου!

Ε. (Πολὺ ὑψηλοφώνως). — Ζήτω ὁ ἔρωσ!

Κ. (Κατετρομαγμένος). — Ἄ!.. πεῖο χομηλὰ λοιπόν!

(Ἀκολουθεῖ)

Ἐπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ